

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

27 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte
Judecători

Vladimir Timofti
Anatolie Țurcan
Elena Cobzac

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Arnaut Valentina în numele inculpatei Strîmbalovschi Irina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2019, în cauza penală privind-o pe

Strîmbalovschi Irina xxxx, născută la xx xx xxxx, originară și domiciliată xxxx xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 11.02.2019 – 31.05.2019;

Instanța de apel: 20.06.2019 – 03.12.2019;

Instanța de recurs: 29.01.2020 – 27.05.2020.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 31 mai 2019, adoptată în conformitate cu art.364¹ Cod de procedură penală în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Strîmbalovschi Irina a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar pentru femei de tip semiînchis.

Conform art.90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite lui Strîmbalovschi Irina a fost suspendată pe un termen de probațiune de 3 ani.

S-a dispus încasarea de la Strîmbalovschi Irina în beneficiul lui Nistor Serghei prejudicial material în sumă de 1 300 euro, care conform cursului oficial EURO/MDL stabilit de către BNM constituiau 26 561,47 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, la data de 11.11.2017, în perioada de timp de la ora 08.30 până la ora 19.00, aflându-se în incinta ap. xx amplasat în

cadrul blocului locativ de pe adresa str. xxxx din xxxx, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, intenționat, pe ascuns, prin acces liber, a sustras de pe dulapul, aflat în odaia, în care locuia Nistor Serghei împreună cu familia sa, mijloace bănești în sumă de 1 300 euro, care conform cursului oficial EURO/MDL a stabilit de către BNM constituiau 26 561,47 MDL, după ce cu banii sustrași s-a ascuns de la fața locului, astfel cauzând părții vătămate Nistor Serghei o daună materială în proporții considerabile în sumă de 26 561,47 MDL.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Proca Ion în numele inculpatei, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatei să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, precum și casarea sentinței în partea ce ține de încasarea prejudiciului material în sumă de 1 300 euro.

În motivarea cererii, apelantul a invocat că instanța nu a apreciat la justa valoarea faptul că inculpata a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, a contribuit la descoperirea infracțiunii, antecedentele penale sunt stinse, lipsa acțiunii civile, are un copil minor la întreținere, iar după condamnare a apărut o circumstanță nouă - inculpata este însărcinată, de aceea consideră pedeapsa sub formă de închisoare una exagerată, or inculpata în cadrul ședinței a menționat că se căiește de cele comise și cere să-i fie aplicată pedeapsa sub formă de muncă neremunerată, mai mult că aceasta a mai efectuat o astfel de pedeapsă și a efectuat- o integral, la materialele cauzei existând actul confirmativ eliberat de biroul de probațiune.

A mai indicat că, prevederile art.221 Cod procedură penală, că acțiunea civilă în procesul penal se intentează în baza cererii scrise, iar în cadrul ședinței partea vătămată s-a expus doar în calitate de parte vătămată menționând că prejudiciul nu a fost reparat și este cert că în acest caz principiul oficialității procesului penal nu se aplică, implicarea instanței prin dispunerea încasării prejudiciului material în lipsa acțiunii civile încălcând flagrant principiul egalității armelor și contradictorialității.

Astfel, apărarea a remarcat că nu a cunoscut că instanța urmează să examineze acțiunea civilă și consideră că prin dispunerea încasării prejudiciului material instanța a violat nu doar drepturile inculpatei dar și ale părții vătămate, în acest caz ultimul nu va mai putea fi în drept să înainteze o acțiune de reparare și a prejudiciului moral, sau poate că din acest motiv acțiunea civilă în formă scrisă nici nu a fost înaintată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2019, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței atacate fără modificări.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut, că judecarea cauzei în instanța de fond a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în corespundere cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, probele fiind apreciate corect prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, prima instanță corect concluzionând asupra vinovăției inculpatei Strîmbalovschi Irina de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal.

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat că, analizând materialele cauzei, în raport cu normele relevante la caz, instanța de apel a constatat că, instanța de fond a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art.364¹ alin.(1) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, n-a fost viciată, în

cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că, nu poate fi reținută o altă situație de fapt decât cea reținută de către prima instanță.

Cu referire la numirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că, instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art.art.7, 61, 75, 90 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, scopul pedepsei în sensul corectării și reeducării vinovatului.

Instanța de apel a apreciat că, modalitatea de executare aleasă de prima instanță este în acord cu principiul proporționalității, având în vedere fapta comisă, urmările produse, personalitatea inculpatei și situația familială a acesteia.

Subsidiar, instanța de apel a indicat că, în speță, anume aplicarea unei pedepse cu închisoarea, cu suspendarea condiționată a executării ei pe un termen de probațiune de 3 ani, ar asigura în cazul dat atingerea scopului pedepsei penale în privința inculpatei, or, aplicarea altei pedepse mai blânde nu ar duce la stabilirea echității sociale, la conștientizarea de către inculpată a faptelor comise precum și la corectarea acesteia deoarece, conform materialelor dosarului s-a stabilit că inculpata Strîmbalovschi Irina a fost anterior judecată pentru săvârșirea unor infracțiuni similare și i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității, pedeapsă ce nu și-a atins scopul de corectare și reeducare, săvârșind din nou o infracțiune de sustragere, astfel, instanța de apel nu poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă sau altă pedeapsă mai blândă.

Instanța de apel a considerat că, anume această pedeapsă este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpata Strîmbalovschi Irina, iar pedeapsa stabilită inculpatei este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptelor comise de aceasta, cât și personalității inculpatei.

Referitor la solicitarea avocatului privind casarea sentinței în partea ce ține de încasarea prejudiciului material în sumă de 1 300 euro, instanța de apel a reținut că prima instanță, conducându-se de prevederile prevederilor art.385 alin.(1) pct. 11) Cod de procedură penală, potrivit căruia, *la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează dacă trebuie reparată paguba materială atunci când nu a fost intentată acțiunea civilă*, corect a încasat de la Strîmbalovschi Irina în beneficiul lui Nistor Serghei prejudiciul material în sumă de 1 300 euro care conform cursului oficial EURO/MDL stabilit de către BNM constituiau 26 561,47 lei, or, în ședința de judecată a instanței de fond, partea vătămată a solicitat repararea pagubei materiale cauzate prin infracțiune de către inculpată, solicitare pe care instanța de fond a considerat-o întemeiată.

6. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, avocatul Arnaut Valentina în numele inculpatei a declarant recurs ordinar, invocând prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatei să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, dat fiind faptul că pedeapsa aplicată de instanțele de fond este prea aspră și

disproporțională în raport cu fapta săvârșită și urmările prejudiciabile, precum și în partea ce ține de încasarea prejudiciului material.

Consideră că, pedeapsa stabilită este prea aspră și nemotivată, or, potrivit prevederilor legale o pedeapsă mai aspră se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă nu v-a asigura atingerea scopului pedepsei. Însă, acest fapt nu s-a constatat în ședința de judecată dar dimpotrivă.

Susține apărarea că încasarea prejudiciului material de la inculpată în beneficiul părții vătămate Nistor Serghei, este nefondată, deoarece partea vătămată nu a solicitat repararea pagubei materiale cauzate prin infracțiune de către inculpată, în formă scrisă, nici în ședința de judecată.

7. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art.424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal reține că, recurentul indică drept temeiuri pentru declararea recursului ordinar, prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de către recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, deși aceleași argumente au fost invocate și în cererea de apel și asupra căruia instanța de apel s-a expus în mod argumentat, motivare pe care instanța de recurs ordinar o susține și repetarea căreia nu o consideră necesară, invocând în acest context următoarele.

Cu referire la temeiul invocat de către recurent precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, Colegiul penal menționează că este unul declarativ, deoarece din materialele cauzei și textul deciziei atacate rezultă că, pentru pronunțarea deciziei, instanța de apel și-a motivat corect soluția bazându-se pe cumulul de probe administrat la cauza penală, examinate și cercetate în prima instanță, cercetate suplimentar și verificate în instanța de apel, apreciate prin prisma art.101 Cod de procedură. Temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe și argumente, nu s-au stabilit în instanța de recurs.

Instanța de recurs consideră, că temeiul de casare invocat, nu este incident în cauza dată,

iar instanța de apel și-a motivat decizia, în conformitate cu prevederile art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, care cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la respingerea apelului declarat.

Prin urmare, Colegiul penal menționează, că potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, în cazul săvârșirii unei infracțiuni doar instanța de judecată este singura în măsură să înlătuiească nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând cont de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Astfel, instanța de apel respingând apelul părții apărării cu privire la aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, corect a ținut cont de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii comise de Strîmbalovschi Irina, care anterior a mai fost condamnată pentru sustrageri după care a comis noi infracțiuni cu intenție, fapt care denotă că pedepsele anterioare nu au atins scopul prevăzut la art.61 Cod penal, astfel pedeapsa aplicată de prima instanță corect a fost individualizată prin prisma prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală.

Motivele la care a făcut referire recurentul în vederea susținerii oportunității aplicării unei pedepse mai blânde, au fost examinate și apreciate de către prima instanță, fapt care a generat aplicarea unei pedepse legale, întemeiate și care este în interiorul noilor limite stabilite prin aplicarea prevederilor art.364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, careva erori în acest sens nefiind constatate.

Așadar, în opinia Colegiului penal, instanța de apel corect a concluzionat că inculpatei i-a fost aplicată o pedeapsă în limita prevăzută de sancțiunea legii de comiterea căreia a fost recunoscută vinovată, motiv din care nu există temei pentru atenuarea pedepsei.

Prin urmare, pedeapsa stabilită inculpatei răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut de art.61 alin.(2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea

condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acesteia, cât și a altor persoane.

Totodată, Colegiul penal apreciază drept neîntemeiat argumentul recurentului precum că, instanțele de fond incorect au dispus încasarea prejudiciului material, or, din materialele cauzei penale, rezultă că în ședința de judecată a instanței de fond, partea vătămată a solicitat repararea pagubei materiale cauzate prin infracțiune de către inculpată, solicitare pe care instanța de fond a considerat-o întemeiată.

În aceste condiții, Colegiul penal, consideră că n-a fost constatată prezența în speță a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele nominalizate, Colegiul penal conchide că temeiurile invocate de recurent nu și-au găsit confirmare, impunându-se dispunerea inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Arnaut Valentina în numele inculpatei Strîmbalovschi Irina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2019, în cauza penală privind-o pe *Strîmbalovschi Irina xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 27 mai 2020.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac